

Một Chuyến Viếng Thăm Mẹ Cha Phanxicô Trùng Bửu Diệp

Tác Giả: Phêrô Phạm Văn Trung & Maria Phạm Thị Quý
Thứ Tư: 09 Tháng 3 Năm 2011 21:44

Ngài biết chúng tôi đang muốn tìm hình ngài nên đã khiên cho tôi hình rõ ràng và xuất hiện trước mặt chúng tôi ...

Nhân dịp lễ giỗ 65 năm cha Phanxicô Trùng Bửu Diệp (12/03/1946 – 12/03/2011) Chúng tôi cảm thấy hân hoan và vui mừng ghi nhớ những ân Chúa ban qua sự cứu thay nguyện giúp cha.

Vì chúng tôi trong chuyến viếng quê hương Việt Nam sau nhiều năm xa cách. Mục đích của chuyến đi là tham dự thánh lễ mừng năm thánh tại linh địa La Vang ngày 06 tháng 01 năm 2011. Đồng thời giúp thầy Phạm Đức Huy những công việc các lớp catechumen tại tông giáo phận Huế.

Sau khi rời Huế chúng tôi về thăm Sài Gòn và có ý định viếng thăm mẹ cha Phanxicô Trùng Bửu Diệp Giáo Xứ Tin Cậy tại nh Bức Liêu trước khi trở lại Canada.
(01/01/1897 - 12/03/1946)

Tại hôm đó khi lên giường, ngón chân cái của tôi tê cứng và đau nhói trong xương (tôi hay bị bệnh gout). Tôi nhớ thấy mẹ cha Diệp: “Nếu ngày mai thức dậy mà chân còn đau thì con sống nhà, không đi thăm cha nữa.”

Sáng hôm sau thóc dầy, tôi không còn cảm thấy đau chân nữa, tôi liền nghĩ trong đầu: “Chắc là cha Diệp muốn chúng tôi đi thăm ngài đây” nên ngài làm cho tôi hết đau. Thế nào thì khi bắt đầu tập khập ngón chân, ít nhất là ba ngày mới có thể đi lại như bình thường. (mà còn phải uống thuốc nữa chứ ...)

Thì là chúng tôi an tâm mượn xe Taxi khởi hành từ Sài Gòn lúc 1 giờ trưa đến 8 giờ tối thì đến giáo xứ Tân Sở.

Nhà thờ và nơi an nghỉ mới của cha được xây cất lại rất lớn và rất đẹp. Chúng tôi thăm viếng nhà thờ và cầu nguyện nơi mộ cha khoảng một tiếng đồng hồ rồi tìm khách sạn để nghỉ qua đêm.

Bên giờ sáng chúng tôi thóc dầy để chuẩn bị tham dự thánh lễ lúc 5 giờ sáng. Trong thánh lễ có lẽ là ngày lễ gì đó cho nên chúng tôi bị muỗi cắn công liên tiếp. Tôi nhìn sang mấy người khác thì thấy họ cũng vô tình tham dự thánh lễ thì t là sốt sắng. Còn tôi thì phải lo chữa vẩy muỗi con muỗi liếm nên bị ngứa ra...

Dù khó chịu vẩy muỗi con muỗi tôi cũng cố gắng tham dự thánh lễ cho đến giây phút chót. Đến khi cha ban phép lành cuối lễ tôi mệt quá, mau đi ra ngoài để hít thở bầu không khí trong lành.

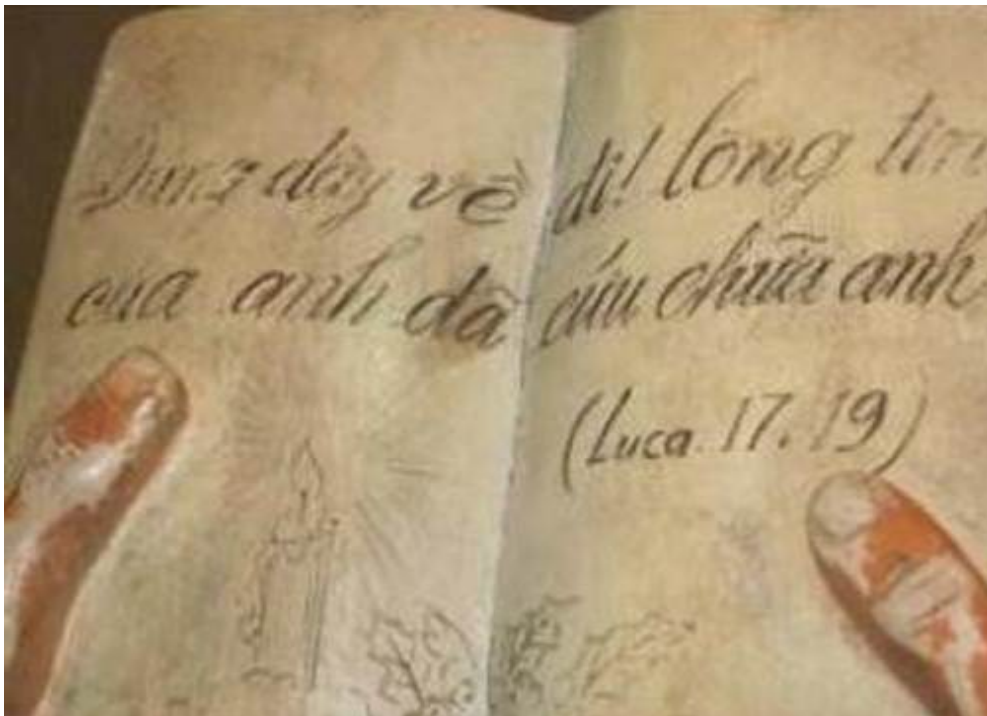

Sau thánh lễ chúng tôi đến mộ cha cầu nguyện và không quên mua hai chai nước suối mang đến đặt lên mộ xin cha ban phép lành để có lúc dùng trái...

Mặc dù cầu nguyện cũng đã lâu và xin khấn cũng nhiều rồi...nhưng chúng tôi vẫn còn luyến tiếc...chỉ đi lòng vòng chầu mộ và... cảm thấy thiếu hụt cái gì đó..

Cùng chúng tôi cùng đành phải ra về. Nhưng khi đi ngang qua dãy nhà ra ngoài cổng. Chúng tôi nhìn thấy tấm bảng chữ gỗ lớn “Văn phòng xin lỗi khách” mặc dù đã bị tiệt vào các hộp gỗ.

Nhưng chúng tôi muốn xin lỗi thêm, dù sao xin thánh lỗi vẫn tốt hơn. Trong lúc nhà tôi đang xin lỗi với Sr phó trách. Tôi đến bàn thấy nơi có hình cha Diệp và mấy tấm ván hòm cũ của ngài khi giáo xứ cũ mà ngài đến mà mới. Tôi chợt nhìn thấy tấm ngai đang ngồi ở góc phòng. Thấy bức tượng cũng hay hay, tôi nói nhà tôi chụp hình tôi với tấm ngai để kỷ niệm.

Khi chụp hình xong, tôi nhìn vào cuốn sách mà ngài đang cầm. Tôi giật mình nghĩ lên vì câu đó viết như sau: “Đừng dấy về đi! lòng tin của anh đã cứu chữa anh”.

□

Tôi liền gọi với tôi đến để xem hàng chữ đó. Đến xong nhà tôi cùng có ý nghĩ gì ngờ như tôi. Cha Diệp đã nhận nhận với chúng tôi một thông điệp thật tuyệt vời.

Hai đứa nhìn nhau mà tâm hồn cảm thấy vui chi lắm. Lúc đó chúng tôi mới an tâm ra về.

Một Chuyến Viếng Thăm Mẹ Cha Phanxicô Trùng Bửu Diệp

Tác Giả: Phêrô Phạm Văn Trung & Maria Phạm Thị Quý
Thứ Tư, 09 Tháng 3 Năm 2011 21:44

Chúng tôi từ Việt Nam đi Canada ngày 27/01/2011 nhằm ngày tháng năm. Hai ngày hôm sau chúng tôi có ý định đi thăm anh chị của chúng tôi là a/c Linh - Mẹ n.

Chị Mẹ n có Hepatitis C đang ở thời kỳ nguy hiểm. Bác sĩ đang điều trị bằng cách chích thuốc một tuần một lần và chích khoảng 48 tuần. Mẹ n chích thuốc là mẹ n y như lên đống đống đống đống đống. Thuốc nó hành cho đau bằng còn hơn “đau đ” nữa và cơn đau đống đống kéo dài tới hai cho tới ba ngày.

Nghe tình trạng của chị như thế, chúng tôi đã định mang nòng c su (đã đặt trên mẹ cha Diệp) cho chị uống và xin cha chị a lành cho chị.

Trước khi đi tôi hỏi nhà tôi có hình cha Diệp không? Mang hình cha và nòng c đi thì tốt hơn. Nhà tôi ngập ngừng vì không biết kiếm đâu? (vì mấy năm trước chúng tôi có chụp hình của ngài, nhưng mà không nhớ đâu?)

Tuy nhiên nhà tôi vẫn không tìm được. Nhưng khi mẹ n của tôi thì bỗng nhiên có một cái gì rõ ràng xuất hiện trước mắt. Chúng tôi đứng nhìn xem coi đó là gì? Cũng hai chúng tôi đứng nhìn, vì đó là hình cha Trùng Bửu Diệp.

Chúng tôi mẹ n của tôi này hàng ngày, nhưng không có gì đặc biệt. Thế mà chỉ nay xảy ra

Một Chuyến Viếng Thăm Mẹ Cha Phanxicô Trùng Bội Diễm

Tác Giả: Phêrô Phạm Văn Trung & Maria Phạm Thị Quý
Thứ Tư: 09 Tháng 3 Năm 2011 21:44

Một hi vọng trong thất vọng là hi vọng. Quê hương ngài “linh thi tử” ngài biết chúng tôi đang muốn tìm hình ngài nên đã khiên cho tôi hình ảnh và xu hướng trở về một chúng tôi ...

Thật là chúng tôi hân hoan mang hình cha Diễm và những sự kiện nhà cha. Chúng tôi kể câu chuyện và tìm hình ảnh cha cho cha nghe. Cha xúc động và tin cậy cha lắm. Sau đó chúng tôi đến kinh cầu nguyện và cho cha uống nước ngọt, đến giờ hôn kính hình cha và xin ngài cầu thay nguyện giúp cho cha mau được lành bệnh.

Trước kia cha vì bận rộn với công ăn việc làm nên cha ít có thời gian đến kinh và cầu nguyện. Nay cha đến kinh Lòng Thương Xót Chúa mỗi ngày lúc 3:00 chiều và luôn chú ý dâng kính Đức Mẹ thương xuyên hơn.

Khoảng hai tuần sau. Tôi nhận được điện thoại của cha về việc nói thất vọng là hân hoan và vui mừng. Cha nói: Sáng nay cha đi bác sĩ đến khám tổng quát sau ba lần chích thuốc diệt vi trùng viêm gan loại C. Sau khi thăm khám và nhìn kết quả. Bác sĩ cảm nhận cha và nói “Amazing, amazing and amazing... virus had gone almost 90%... after only three weeks of treatment.”

Cha nói cảm nhận hết lên trong phone, cha Diễm đã cầu nguyện rồi. Lúc thì cười lúc thì khóc cha tôi nói nhủ lắm. Tôi vừa nghe cha nói vừa cảm nhận trong lòng với cha Diễm. Cha ơi, cảm ơn cha nhiều lắm, cha đã cầu nguyện con.

Thông thường thì phải điều trị và chích thuốc trong 48 tuần thì mới có hiệu quả. Tuy nhiên không phải ai cũng có kết quả tốt. Nay mới có 3 tuần điều trị mà vi trùng loại C trong gan của cha đã giảm xuống còn 10%.

Xin tạ ơn Lòng Thương Xót Chúa, Đức Mẹ La Vang, Cha Trùng Bội Diễm đã cho chúng con một chuyến thăm quê hương đầy ý nghĩa và ban ơn lành cho gia đình chúng con.

Toronto, Canada